

Dekanus har ordet

En halv termin har nu gått och den nya fakultetsledningen börjar, efter en intensiv period, bli varm i kläderna. Vi börjar också se hur den nya organisationen med områdesnämnder och vicerektorer som del av universitetsledningen fungerar.

Arbetet inom fakulteten sker i stort på samma sätt som tidigare – med den förstärkningen att vi nu har en prodekan, Ylva Engström, som inte också är sektionssdekan. Som jag förväntade mig fungerar även det nya arbetsutskottet utmärkt. Den stora förändringen är att verksamheten har fått ett mer direkt inflytande i universitetsledningen genom att vicerektorerna ingår där. Mitt samarbete med Astrid Söderbergh Widding, vicerektor för humaniora och samhällsvetenskap, fungerar alldeles utmärkt och vi har ett avgörande inflytande i de verksamhetsfrågor som diskuteras i universitetsledningen.

Tillsammans med Ylva, Åsa Borin, kanslichef, och respektive sektionssdekan har jag nu besökt ett tiotal av fakultetens institutioner och enheter. Det är mycket lärorikt och samtalen, som främst rör strategiska frågor, är givande. Det är slående hur pass olika institutionerna är. Det är naturligt med den decentraliserade organisation vi har med stort självbestämmande för institutionerna. Jag ser inget fel i denna variation i sig - man kan göra saker på olika sätt och det kan ändå bli bra (eller dåligt för den delen). Men jag ser gärna att det förs en dialog institutioner, och prefekter, emellan. Jag tror man har mycket att lära av varandra. Det är trots allt i stort samma problem institutionerna har att hantera. Jag vill alltså uppmuntra till sådana samtal i första hand inom sektionerna men gärna också bredare. Informella prefektluncher och studierektorsluncher inom sektionen kanske kan vara en idé.

Senaste fakultetsnämnden hade en ingående principdiskussion om huruvida vi ska utlysa adjunktstjänster eller inte. Diskussionen föranleddes av en ansökan från INK om att av rektor begära att få utlysa en sådan tjänst. Den nya adjunktstjänsten är inte densamma som den tidigare universitetsadjunkten, den är inte del av den akademiska karriärstegen, den kräver inte doktorsexamen, innehåller ingen tid för forskning och innehavaren kan inte befordras till lektor. Enligt beslut från 2008 skall inte odisputerade lärare anställas vid universitetet. Emellertid kan rektor i särskilda fall medge ett avsteg från detta beslut och tillåta att områdesnämnd får utlysa tillsvidareanställning som adjunkt. Meningarna var mycket delade inom nämnden, till viss del reflekterande skillnader mellan institutioner, och diskussionen var lång och intressant. Något beslut i principfrågan togs inte men nämnden beslöt tillstyrka INKs begäran i detta fall. Jag är mycket tveksam till anställning av adjunkter annat än i mycket speciella situationer – sådana finns till exempel inom lärarutbildningen där adjunkter har anställts för att upprätthålla professionsperspektivet i undervisningen. Fakulteten är mycket forskningstung och värnar om kopplingen mellan forskning och undervisning. Att då ny- och tillsvidareanställa lärare som inte har disputerat, utan forskning i tjänsten och utan möjlighet till befordran tycker jag är fel väg att gå. Även om det kan ses som en bra lösning för någon institution i ett visst läge så riskerar det att skapa problem på sikt och skickar signaler om att kopplingen mellan forskning och undervisning inte är så viktig. Vi har många problem inom vår utbildning men just den starka forskningsanknytningen, med forskningsaktiva lektorer och professorer som undervisar på alla nivåer, är en av våra stora fördelar och en fördel som vi ska vara rädda om.

En negativ nyhet var beskedet om nedläggningen av AstraZenecas forskning i Södertälje. Med detta försvinner en av de stora arbetsplatserna för kemister i Stockholmsområdet och det

redan besvärliga studentrekryteringsproblemet inom kemi blir ännu svårare. Kemisterna vid universitetet i synnerhet, men också biologerna, har ett omfattande och mångfacetterat samarbete med AstraZeneca som nu till stor del kommer att försvinna. Detta är en strukturomvandling som vi inte kan förhindra men som vi måste förhålla oss till.

En halv termin återstår. Fåglarna sjunger och blommorna slår ut. Våren står för dörren.

Anders